

Descobrint l'ànima d'una dona

Núria Esponellà torna al primer pla literari amb 'Una dona d'aigua', una novel·la d'intriga psicològica que recrea amb tot detall una època i un lloc, Banyoles de final del segle XIX, i ens explica una apassionant història d'amor adúlter i clandestí

Després de l'èxit, encara remitent, de Rere els murs (Premi Néstor Luján 2009), traduïda a diversos idiomes i de la qual ja s'ha imprès la vuitena edició, Núria Esponellà (Celrà, 1959) s'ha embarcat en un nou repte literari, que ha ben merescut ser considerat finalista de l'última edició del Premi Prudenci Bertrana. Una dona d'aigua(Columna) és una novel·la d'intriga psicològica a través de la qual, novament, recrea una època (final del segle XIX) i emmarca una història d'amor (clandestí) en un lloc emblemàtic de Catalunya, Banyoles i el seu estany dotat de forces tel·lúriques. Però a diferència del seu èxit literari anterior, en aquesta ocasió l'ambició

literària va més enllà i l'escriptora empordanesa s'ha proposat aprofundir en la complexitat de l'ànima femenina, marcada en aquest cas per una profunda transformació.

L'autora diu que, a diferència de l'Anna Karèнина a la qual evoca el personatge, la protagonista d'aquesta novel·la –Sarah Prats– és prou capaç d'evolucionar i ho transforma tot per tirar endavant. “En realitat, el personatge està molt marcat pels temps que estem vivint, i malgrat que viu una època pretèrita, la seva vivència és molt actual, en un present marcat per les transformacions”, aclareix. Núria Esponellà descriu Sarah Prats com una dona molt variable, d'una gran sensibilitat, una verdadera “dona d'aigua” capaç de percebre més enllà dels sentits físics i que deu el seu magnetisme a les aigües de l'estany. Les seves aigües, confessa, simbolitzen les emocions.

Per concebre el personatge, confessa obertament que va haver de submergir-se en la seva pròpia experiència interior, “expulsar vells fantasmes, recordar de quina manera havia superat patrons limitadors en moments de crisi”. Al final, el personatge es va anar perfilant i, com ella expressa, “em vaig adonar que estava explicant un procés de la meua pròpia ànima”. Es tractava, aclareix, de narrar com es poden transformar les emocions destructives en emocions creadores, com ara la rancúnia en perdó, el sentit de la culpabilitat en compassió, la inseguretat en confiança... “Tot plegat em va deixar literalment esgotada”, assegura Núria Esponellà.

Tanmateix, tot i que considera que l'obra indaga en la sensibilitat femenina i la complexitat de l'ànima de la dona, l'escriptora té clar i remarca que “no és una història per a dones”. El pes del personatge masculí hi és molt present, i en tot cas és l'home que se sent seduït per aquest enigma que és “intentar descobrir l'ànima de la dona”. En la novel·la conviuen personatges històrics i ficticis a l'entorn d'una trama amorosa en què, a la manera d'Orfeu, un home ajuda una dona a sortir de l'infern emocional.

Tot comença quan una noia troba unes fotos antigues en un mercat de París que li criden l'atenció perquè van ser preses a Banyoles. Encuriosida, descobreix una vella història d'amor, adúlter i clandestí, entre Sarah Prats i Miquel Camps, tots dos atrapats en matrimonis sense amor i en una ciutat petita com Banyoles, una societat convulsa després de les guerres carlines.

Com sempre, l'autora s'ha documentat molt bé per escriure aquesta novel·la que, com puntualitza, és més una

novel·la d'època que no pas històrica. La Banyoles de final del segle XIX emmarca el rerefons de l'acció i, entre d'altres, descobrim que és una de les primeres poblacions del país de gaudir de la llum elèctrica a les cases, del telèfon públic i de l'arribada dels primers vehicles amb motor. També amb l'arribada de la modernitat, lligat al procés d'industrialització, sorgeixen les lluites entre treballadors i amos. Com va fer a la seva obra anterior, hi apareixen personatges reals, com ara Pere Alsius i Francesc Darder. D'aquest últim, l'autora en descriu la gènesi de la col·lecció Darder i la creació, fa 125 anys, del primer Museu Darder a Barcelona.

Publicat a:

-Suplement Cultura 08-02-2013 Pàgina 24

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/617777-descobrint-lanima-duna-dona.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss